

2. LAPKA (8) *sb f*

Oba a jasne.

sg N łapka (6). ◇ A łapkę (1). ◇ pl G łapek (1).

Sł stp brak, Cn s.v. łapica, Linde XVII – XVIII w.

Pułapka na zwierzęta, szczególnie na myszy; muscipula Murm, Mymer¹, Calep, Cn; decipula Calep; mustricula Cn (8): Murm 149; Mymer¹ [29²]; igry íthroiíř/ iákoby myřz w domu gdzie kotow łownych ábo łápek nie mářz HistAl C3v; Griphus – Ein netz: item ein verbogene vnnd vervirte Rede/ ein ráterchen [...] Lapka, sziátka, zawiełá mowa. Calep 465b, 291a.

Wyrażenie: »łapka na myszy« (1): Muscipula – łapkana miřzi. Calep 682a.

Przen: Podstęp, zdrada (2) : Inijcere tragulam, Nárządźyc ná kogo nieyáká łápkę/ to yeřt/ zdráde. Mącz 162c; Calep 161b.

Synonimy: klatka, paść, połapka, samołowka, szlak.

*Cf **LAPICA***